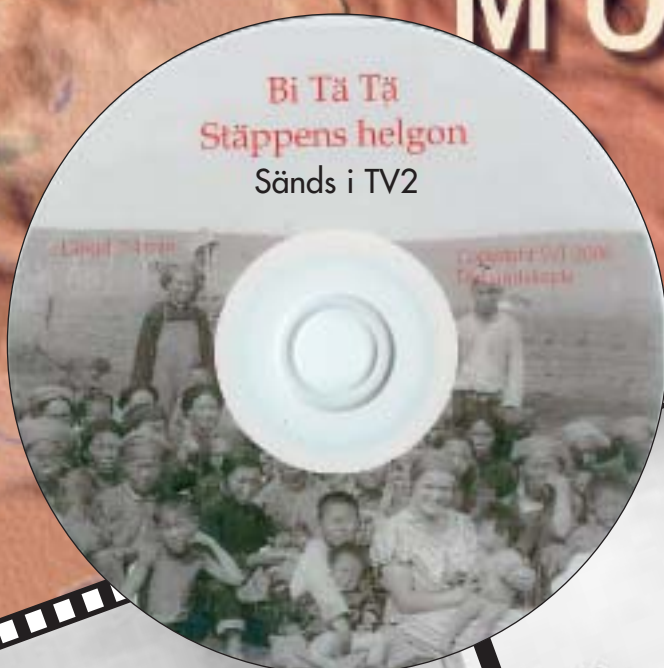

MONGOLIET

Många har hört av sig efter TV-dokumentären "Stäppens helgon". Den berörde. Mongolmissionens hängivna missionär, Margith Persson som efter nästan femtio år återigen fick möta mongolerna, kallelsens folk. Och om den uppenbara kärlek som hon fick utstråla till dem, och även fick mötas av. Om utrustning till sjukus, om gripande möten mellan människor som i livets slutskede återigen får träffas. Om tårar, om minnen. Om framtidsplaner. Filmen förde oss också till missionärsbarnens gravar. De finns i alla länder där missionsarbete bedrivits under en längre tid. Villkoren för missionsarbetet var svåra och valmöjligheterna var få vad gäller planeringen för hela familjens tillvaro. Antingen fick man vara missionär med allt vad det innebar, eller avstå.

Då jag i Kina tar upp pastorsfamiljernas situation där möts jag av lite förståelse. Där anses det ofta extra gudfruktigt om familjen på olika sätt kommer i kläm. Det finns mycket kunskap och många erfarenheter som det tar åtminstone en generation att förvärva.

EÖMs Mongoliet-år rullar vidare. Boloroo och Nergui från Erdenet besökte oss under maj månad. Unga hängivna missionsledare men med förståelse för den mänskliga sidan av arbetet. De ser behovet av självvårdande insatser både bland församlingsmedlemmar och bland sina missionsarbetare. Vi talar tillsammans om möjliga insatser från Sverige, att kunna sända erfarna självvårdare som ger kurser och vägledning till den växande och sårbara mongoliska församlingen. Vi påminner varandra om bibelordet: "Denna skatt har vi i lerkärl."

De flesta samtalen handlar dock om väckelsen. Om vad Gud gör. Om hungern efter evangeliet. Om skillnaden mellan öst och väst. Om det till synes så svaga intresset efter andliga verkligheter i det bekväma Sverige och om intresset av att få veta mer där borta. Om att vara trogen på den åkerteg man är satt att bruka. Vi upptäcker att vi behöver varandra. De med den friska fläkten av väckelsen. Vi med de längre perspektiven och erfarenheter som sträcker sig till och med över flera generationer.

Åtta tusen människor dör varje dag av sjukdomen aids. Det är lika med antalet passagerare på tjugo havererade jumbojet. Varje år smittas ytterligare fem miljoner människor. Ungefär 65 miljoner har smittats sedan sjukdomen upptäcktes. Av dessa har nu 25 miljoner avlidit. I Kina räknar man med att tio miljoner kommer att vara smittade av hiv inom fyra år om inte dramatiska insatser görs. EÖM bedriver ett framgångsrikt projekt i Henan tillsammans med kristna församlingar. Vår styrelse har nyligen beslutat om att ansöka till Svenska Missionsrådet om ytterligare ett projekt för 2007-2009 i provinsen Yunnan. Här är situationen extra bekymmersam. Provinsen har fler missbrukare, med allt vad det innebär, än andra platser i Kina. Vi hoppas kunna påbörja arbete i början av 2007 i kommunen Gengma i sydvästra delen av Yunnan. Insatsen gäller träning av informatorer samt kliniskt arbete.

Ett varmt tack till alla er som beder och offrar för vårt arbete. Utan ert stöd skulle vi inte kunna räcka ut de hjälpande händer som betyder så mycket för många enskilda människor.

Jan-Endy Johannesson

Omslaget: Bilder från Inre Mongoliet.

Foto: Joel Eriksson, Folke Persson, Folke Persson.

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanläggningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Eric Lundvist (ordf.) Tord Ershammar, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Mick Lidbeck, Bengt Malm, Pekka Møllergård och Christina Wiklund.

EÖM - Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Postgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare: Eric Lundqvist. Redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

Boloroo talade vid EÖMs sommarkonferens i Borås. Här tolkad av Christina Wiklund. Foto: JEJ

EÖMs sommarkonferens

I mitten av 90-talet samlades en grupp bestående av 14 unga kvinnor för att läsa Bibeln, prata och be tillsammans i staden Erdenet i Mongoliet. En av dem var Nergui Choijams. Hon var då 16 år gammal. Den lilla gruppen har sedan dess vuxit explosionsartat och består av 1500 medlemmar i församlingen Jesus Assembly Church. En av dem är idag 27-åriga Nergui, som var en av talarna vid EÖM:s årshögtid.

Under några dagar i maj var landet Mongoliet, Djingis Khans rike, i fokus. Detta då Evangeliska Östasienmissionen firade sin årshögtid i Lutherska Missionskyrkan i Borås.

Damdinjav Bolortuya (Boloroo) och Nergui Choijams, två kvinnor från staden Erdenet i Republiken Mongoliet var konferensens huvudtalare.

- Vi vill nå regionen runt staden Erdenet med evangelium och vi vill dessutom vara med och sprida evan-

geliet i de områden där det mongoliska riket tidigare fanns etablerat, berättade Boloroo under konferensen. Hon är äldste i församlingen och rektor för bibelskolan som finns i församlingens regi. Erdenet är Mongoliets tredje största stad och har 100 000 invånare. Staden är ryskinfluerad och dess främsta naturtillgång är koppar. Staden grundades för trettio år sedan då man hittade kopparfynd i marken. Idag är kopparföretaget i Erdenet en av värld-

dens tio största företag. Det finns nio kyrkor i staden, men de har allesammans tillkommit under senare tid.

Om arbetet, planerade satsningar och vision berättade de båda gästerna som imponerade med både erfarenhet och kunnskap. Inte många kunde lämna samlingarna oberörda då de båda kvinnorna delade personliga berättelser och beskrivningar av pågående arbete. Det hela startade med att ett svenskt par, Magnus och Maria Alphonse i början av 1990 talet reste till Mongoliet med stöd bland andra av Evangeliska Östasienmissionen. Paret kom då i kontakt med Boloroo och Nergui. Nergui var fjorton år gammal. Hon studerade på ett tekniskt college men började ångra studievalet. Hon började ställa frågor om vad hon egentligen ville med sitt liv. En av hennes vänner hade kommit i kontakt med det svenska missionärs-paret. Väninnan blev kristen och Nergui noterade väninnans förändrade sätt. Hon uppmuntrades av det hon såg och tog själv steget att bli kristen.

De mål man har med församlingen i Erdenet är bland annat att utbilda lek-män till att sprida evangeliet och att utbilda missionärer, samt att bistå med ekonomisk hjälp till missionsarbetarna som församlingen sänder ut. Genom församlingens arbete har arton platser i Mongoliet hittills nåtts av evangeliet, men många platser återstår, berättade Boloroo. I församlingen finns en bibelskola med fjorton studenter i skiftande åldrar. Dessutom

finns ett tjugotal volontärer som aktiva i arbetet. Under studietiden på bibelskolan delar studenterna boende under tre månader. Studierna varvas dessutom med praktik i två månader kring hur man startar nya församlingar. I november 2005 arrangerade församlingen i Erdenet en missionskonferens med 1000 deltagare. Konferensen innehöll information, bön och vittnesbörd om församlingsplantering. Förutom missionsarbete i Mongoliet pågår också nyetablering av kristen verksamhet på olika platser i Asien. På frågan om vad Boloroo och Nergui ville att vi här i Sverige skulle bära med oss i förbön nämnde de två böneämnen; att arbetet med att bygga församlingar ska fortsätta att utvecklas och att de team som församlingen sänder ut ska bli förberedda på ett bra sätt.

Kurt Mossberg inledde konferensen under fredagskvällen med ett intressant föredrag om Mongolmissionens historia. Även bakgrunden till missionens grundande i Sverige togs för-tjänstfullt upp.

Mongolhistoria blev det också i samband med årshögtiden då Karin Johansson, doktorand i kyrkohistoria i Lund, medverkade under lördagskvällen med resultat från en pågående avhandling med arbetsnamnet "Om svenska Mongolmissionen – de vågade sig ut". Några av de frågor som Karin Johansson valt att titta närmare på är motiven till varför missionärer-na begav sig iväg samt utbildning och

metod för missionsarbete. Karin Johansson berättade också om den bok som hon tidigare skrivit, *Inblick i Inre Mongoliet*.

Evangeliska Östasienmissionen har hittat balansen, sade styrelseledamoten Tord Ershammar i samband med en andakt under högtiden. Med hjälp av en liknelse om det levande trädet sade han att missionsorganisationen har grenarna riktade mot himlen och rötterna i jorden.

Vi ska bära frukt, inte för vår egen skull. Vi ska inte bromsa, inte heller stressa utan hela tiden söka förbindelse med källan. Växten blir möjlig genom den Helige Ande, sade Tord Ershammar. I samband med årsberättelsen redogjorde också kassören Håkan Leanderson för Evangeliska Östasienmissionens ekonomi och berättade bland annat att tillgångarna för närvarande minskar för arbetet, men påminde också om att varje krona som samlas in går oavkortat till arbetet i Asien.

- Vi tackar Gud för intresset som ni visat för Mongoliet. Det är mycket uppmuntrande för oss att se ert stöd för vårt arbete. Gud gör mycket och han öppnar alltför många dörrar, hälsade Boloroo, äldste och rektor för bibelskolan i Erdenet, som i avslutningsgudstjänsten i Lutherska Missionskyrkan i Borås berättade att församlingen i Erdenet bär på en vision, att man innan 2010 ska ha startat 300 nya församlingar och att 10% av befolkningen i Mongoliet ska ha nåtts av evangeliet.

Karin Johansson forskar om mongolmissionens historia.
Foto: JEJ

Artikelförfattaren Eva Joelsson tillhör EÖMs styrelse.

Otroligt sammanträffande och pingis på elitnivå i Bengtsfors

Det var fest i Missionskyrkan i Bengtsfors när tränare, sponsorer och pingisspelare satte sig till bords en fredagskväll i februari. Kinesiskspråkiga samlade sig vid ett bord och snart var samtalet igång. Wang som bott i Sverige med sin familj i flera år kommer från staden Baoding i Hebeiprovinzen, där Jan-Endy Johannesson för flera år sedan predikat i den av staten godkända Tre-självförsamlingen. Efter en stunds samtal konstaterade de båda att vid det tillfället hade Jan-Endy träffat Wangs föräldrar. Föräldrarna hade nämligen berättat om sonen som bodde och arbetade som tränare för ett pingislag i Sverige. Vilket otroligt sammanträffande! Kina med 1,3 miljarder människor... Samtalen blev många och livliga. Förutom god mat bjöds under kvällen på sång och musik. När efterrätten var avslutad var det dags för "The Cross" – filmen om de kristnas situation i Kina. Efter

Tillsammans med elitlaget i bordtennis från Bengtsfors. Foto: Anne Johannesson.

filmen gavs tid till frågor och samtal. Lördagens lunch avnjöts på ortens kinarestaurang. Notan stod restaurangägaren för. Klockan 14.00 var det dags för helgens stora begivenhet – pingismatch på allra högsta elitnivå. Ortens hjältinnor tog plats på scenen. Åskådarläktarna var välfyllda och stämningen hög. Oerhört spännande att se dessa elitspelare i aktion! Matchen var jämn,

men vanns av Bengtsforsklubben. Vi gratulerade flickorna till deras seger och fick till svar: "ni bad ju för oss i kyrkan igår kväll".

På kvällen träffade vi en grupp av församlingens "missionsvänner" och vi kunde dela innehållet i filmen men den här gången på svenska. Efter söndagens förmiddagsmöte kunde vi så åter styra kosan mot Tranås.

Anne Johannesson

Senaste nytt från Falkhöjdens kapell i Japan

Efter en regnig majmånad är vi nu inne i den "riktiga" regnperioden med hög fuktighet. Både kläder och sängkläder känns tunga och våta och man längtar efter torra dagar. I arbetet har vi stor omväxling, och få är de dagar då allt går planerligt. Ibland är det som att arbeta på en akutavdelning. Människor som har det jobbigt ringer sällan innan utan bara kommer. Den här våren har vi fått se flera människoliv bli "förvandlade".

I tidningar och nyheter läser och hör vi om hur brottsligheten ökar i Japan. Den sista tiden har flera minderåriga barn försvunnit och hittats misshandlade och dödade. Från samhälle och skola har man därför bett att få sätta upp två skyltar på kyrkväggen utmed vägen. På den ena står det att hit kan barnen springa in om de blir antastade på något sätt. På den andra står det att detta område regelbundet patrulleras. Vi är glada att våra grannar visar detta

förtroende för oss och kyrkan.

Så har vi några konkreta tacksägelse- och böneämnen.

1) Visionen om en cellgruppsförsamling börjar ta form och vi har nu 12 ledare som regelbundet samlas för träning och undervisning.

2) Vi har fått en ung medarbetare! Takashi Mochizuki blev kristen i USA och har även gått en pastorsutbildning där som han nu skall komplettera med ytterligare studier här i Japan samtidigt som han gör praktik här tillsammans med oss. I september skall han gifta sig med en av de första som döptes i Falkhöjdens kapell för 11 år sedan. Bed gärna för Takashi och hans fästmö Ayako!

3) Vår kinesgrupp bara ökar. Nästan varje lördag samlas man till kinesmöte men de är också med i gudstjänsten och sjunger på kinesiska. Det är Liu (japanska namnet Kaori) som är eldsjelen i det hela

alltsedan hon och hennes japanska make blev kristna genom en Alphakurs. Hennes far döptes här i mars och är nu med i en husförsamling i Kina. Den 25 juni på sin 82-årsdag skall nu Ching Fei Sha döpas! Han är far till en av våra nydöpta kineser. Idag vittnade han strålande av glädje att han nu förstått att Jesus dog på korset för hans synder.

4) Bed gärna för Bosse som skall vara i Sverige under juli månad och mig som blir kvar här.

Kerstin Dellming

Takashi med fästmö Ayako. Foto: Bo Dellming.

Mongolmissionen i Sverige

Redan från starten 1897 fick Svenska Mongolmissionen ett starkt fäste hos kristna i alla samfund. Missionen hade en klart uttalad allianskaraktär. Detta var typiskt för de sällskapsmissioner med inriktning på speciella länder som till exempel Kina, Mongoliet och Ryssland, som uppstod i slutet av 1800-talet. Uppdraget var inte i första hand att bilda kyrkosamfund på missionsfälten. Det gällde enligt Matt. 24:14 "att predika evangelium om riket i hela världen", och det skulle ske innan "slutet skulle komma". Ett tema var "Konungens ärende hastar".

Det var väckelsepredikanten och missionsmannen Fredrik Franson som tog initiativet till Mongolmissionen. Förmodligen var det Franson som kom att intressera prins Oscar Bernadotte och grosshandlaren J.W. Wallin för mission i Mongoliet. När "Centralkommittén" bildades 1899 blev prinsen dess ordförande och Wallin dess kassör. Därmed skapades ett förtroendekapital som gav missionen en inte obetydlig position i kristna grupper i hela vårt land.

Wallin byggde av egna medel Betesdakyrkan på Östermalm i Stockholm 1872.

När han senare överlät kyrkan till den församling som bildats uttalade han det bestämda önskemålet att bland annat Mongolmissionen "alltför skulle äga tillträde till kyrkan". Där hade missionen under många år sitt andliga hem i Sverige och de ledande bröderna i Betesda var välviljigt inställda till denna verksamhetsgren. Denna förankring i kretsar som stod Svenska Missionsförbundet nära kom att få stor betydelse.

En viktig kanal för information om mongolmissionen var Svenska Morgonbladet. Dess grundare, Per Ollén, och senare några av hans söner öppnade tidningens spalter för rapporter

från fältet. Två av Per Olléns barn, Gerda Ollén och Teodor Ollén blev missionärer i Mongolmissionens tjänst, och inte minst genom Gerda Ollén, som var en flitig skribent, blev missionens arbete känt i vida kretsar.

En kvinna som fick en viktig uppgift i missionen var Agnes Jacobson. Hon hade en gång "öppnat eld" i Frälsningsarméns tjänst i Oslo. Efter Wallins död övertog Agnes Jacobson ansvaret för missionens arbete i hemlandet.

Agnes Jacobson var under många år Mongolmissionens ledande kraft på hemmaplan. Hon tjänade både som dess ordförande och sekreterare.

Hon reste ofta ut i landet för att sprida kunskap om missionen. Det var bl.a. hennes besök i Alvesta som ledde till att en ung man rekryterades för missionsarbetet. Agnes Jacobson startade också tidningen *Ljusglintor från Mongoliet* 1919. När tidningen nådde sin numerära höjdpunkt lär den på

30-talet ha haft omkring 10.000 prenumeranter.

De missionssekreterare som efterträdde Agnes Jacobson i hemmaledningen reste ofta till församlingar och kyrkor och informerade om arbetet.

Det gällde Magnus Havermark, Joel Eriksson och Paul-Georg Svensson. Inte minst Joel Eriksson var en flitig resenär som genom sina skickligt gjorda filmer från Mongoliet skapade intresse för arbetet. Att Sven Hedin i sin bok *Gobiökens gåtor* gav Joel Eriksson en uppmärksam eloge gjorde hans namn känt långt utanför kristna kretsar. Ett exempel på det är att Joel Erikssons namn förekom i en frågetävling i Sveriges Radio.

1928 fick pastorn i Betlehemskyrkan i Stockholm, Johan Hagner, uppdraget att företa en "inspektionsresa" till Mongoliet. När han kom hem efter sin mongoliska resa blev han missionens ordförande. Han berättade ofta om sina upplevelser i Mongoliet – inte minst för alla de konfirmandgrupper han år efter år hade i Skåne. Åtminstone fem unga män och kvinnor rekryterades till missionstjänst i Mongoliet genom Hagners engagemang. Han skrev dessutom en bok, *I tempel och mongoltält*, som blev mycket uppskattad av en stor läsekrets.

Under många år kom Svenska Järnvägsmissionen att mycket aktivt gå in för att stödja missionens arbete. Vid deras konferenser var missionen ofta representerad, och i Mongolmissionens styrelse fanns under en lång tid en ledamot från Järnvägsmissionen. Det innebar vidgade gränser för missionen i Sverige.

Här och var i vårt land bildades små grupper som stödde missionen genom regelbundna offerinsamlingar och kanske inte minst i förbön.

Ofta bildades dessa grupper på platser, där någon missionär hade haft

sitt hem. Förutom i de stora städerna, Stockholm, Göteborg och Malmö fanns sådana grupper i Jönköping, Borås och på mindre platser i bland annat Västerbotten och Jämtland. Tidigt fanns en syförening i Tärnsjö som stödde missionen, och vid lasa-

ödmjukt professorn fick berätta om vad den kristna tron betytt för honom och hur viktigt det var att för det japanska folket presentera evangeliets budskap.

År 1978 hade missionen sin första missionsvecka i Timmernabben i

Nyligen har ett en timma långt TV-program om missionen producerats, kallat "Stäppens helgon". Därmed har missionen fått ytterligare en intressant PR-händelse, som inte skall underskattas. Att programmet särskilt fokuserades kring Margith Perssons

"Konungens ärende hastar"

Paul Georg Svensson nr 5 fr.v., sedermera missionssekreterare, avskiljdes som missionär i Torrlösa kyrka 1934. Här tillsammans med dåvarande missionssekreteraren Magnus Havermark nr 3 fr.v. samt ordföranden Johan Hagner nr 4 fr.v.

rettet i Finspång bildade några missionsintresserade sjuksköterskor en mongolietgrupp. Tre av dessa sköterskor blev sedan missionärer och en praktiserande läkare där blev också mongolmissionär.

När arbetet i Mongoliet av kända skäl upphörde, och missionen i likhet med andra liknande organisationer vände sina blickar mot Japan, mattades i någon mån intresset. Det var många samfund som också hade Japanmission, och vi var alltså inte längre särskilt unika när det gällde missionsfält.

Men också arbetet i Japan fick många trogna understödjare i vårt land. Det betydde säkert mycket när Paul-Georg Svensson i mitten av 50-talet reste med en japansk astronomiprofessor, Fujita, då den lärde men

Småland. Det var en inspirerande vecka, och det kommande året upprepades detta initiativ i Hålland i Jämtland. När missionen år 1982 gick samman med Svenska Missionen i Kina och Japan (SMKJ) blev det självklart att våra missionsveckor samordnades. Den mest välbesökta missionsveckan var förlagd till Ljungskile 1984 med omkring 160 deltagare. Tyvärr fick missionsveckorna upphöra, bland annat beroende på de höga kostnaderna för arrangemangen.

Sedan nya kontakter med både Kina och Mongoliet ägt rum från 1988 och fram till i dag har också ett ökat intresse för missionen blivit resultatet. Missionens tidning har fått en ny fräsch och modern layout som tveklöst är aptitretande, kanske inte minst för en yngre generation.

insatser som missionär och efter 1988 som "dörröppnare" till det gamla fältet innebär inte att hon var mer "helgon" än övriga missionärer – bara en i raden av de många "hjältar" som kom "Herren till hjälp" bland stäppens folk. Citaten i föregående mening är hämtade från Dom. 5:23, den text Fredrik Franson predikade över när Mongolmissionen en gång introducerades i Sverige. "Hjältar" har de varit, alla missionärerna, även om "hjältar" i TV-versionen har översatts till "helgon".

En samverkan i den kristna gemenskapens tecken mellan Sverige, Kina, Mongoliet och Japan är säkert en framtidsmelodi, som vi med tacksamhet kommer att lyssna till.

Kurt Mossberg
tidigare föreståndare för Mongolmissionen

Utdrag från verksamhetsberättelsen för 2005

Evangeliska Östasienmissionen grundades 1982 genom sammanslagning av *Svenska Missionen i Kina och Japan* och *Svenska Mongol- och Japanmissionen*. Dessa missioner hade redan då en lång historia bakom sig med verksamhet i Kina, Mongoliet och Japan. Missionens målsättning är enligt dess stadgar att verka för Guds rikets utbredande i Östasien. Detta mål vill missionen uppnå genom evangelisk förkunnelse och människovårdande verksamhet i samverkan med de nationella kyrkor missionen samarbetar med.

EÖMs styrelse har under året bestått av Eric Lundqvist (ordf.), Tord Ershammar (v.ordf.), Håkan Leanderson, Gunvor Ljunggren och Eskil Roos (de två sistnämnda) fram till årshögtiden 2005), Bengt Malm, Christina Wiklund, Pekka Møllergård, Mick Lidbeck och Eva Joelsson (de två sistnämnda fr.o.m. årshögtiden 2005). Arbetsutskottet har bestått av Eric Lundqvist, Jan-Endy Johannesson och Håkan Leanderson. Styrelsen har under året haft fyra protokollförda sammanträden och AU har haft två. Jan-Endy Johannesson har under året varit anställd som missionssekreterare.

Missionens expedition med kontor,

bibliotek, arkiv och övernattningsrum är förlagd till Storgatan 58 i Tranås. Informationsskriften EÖM-nytt med en upplaga på ca 1300 ex har under året utkommit med fyra nummer och utökats från åtta till tolv sidor. En månadskalender har producerats och distribuerats till samtliga personer som finns i tidningens adressregister. Under hösten påbörjades också ett omfattande arbete med att förändra och utöka missionens hemsida. Vid ett flertal tillfällen har distribution av teologisk kinesisk litteratur kunnat ske från EÖMs kontor i Tranås.

Under året har missionens representanter besökt och bedrivit verksamhet i Republiken Mongoliet, Kina och Japan.

Från Inre Mongoliet kom i början av året rapport från Dr Mengke Batu om att besöket i Sverige hösten 2004 inneburit viktiga förändringar gällande sjukhusvården i Gula Baneret. En mängd förändringar efter svenskt mönster har genomförts vad gäller rutiner och administration, bl.a har akutmottagningen förbättrats. Också under 2005 sände vi ungdomar att undervisa i engelska, denna gång i Gula Baneret. De var Annelie Sköld och norskkinesiskan Shan Ruixue.

Margith Persson, den sista i raden av våra gamla mongolmissionärer lämnade oss 27 maj, 94 år gammal. I Baneren blev hon hedersmedborgare och sörjdes som en verklig vän till mongolerna. Missionens ordförande Eric Lundqvist gjorde under hösten tillsammans med filmteam från SVT ett besök i Baneren. Ändamålet var att bl.a. att dokumentera Margith Perssons arbete i Baneren. Tack framfördes också från officiellt håll för det osjälviska arbete som missionen utfört förr och nu.

Under våren reste Annelie Sköld ut för uppföljning av handikappcentret på det kristna sjukhuset i Yiyang, utanför Luoyang, vars uppbyggnad stöds av missionen med hjälp av SIDA-medel. Hon gjorde också en förundersökning för ett större hiv/aids-projekt tillsammans med en lokal församling i Shangqiu, Henan och stiftelsen Amity i Nanjing. Detta resulterade i en ansökan till SMR för ett treårsprojekt på 1,5 miljoner vilket godkändes av SMR och SIDA i slutet av året.

Jan-Endy Johannesson och Håkan Leanderson gjorde under hösten en längre resa till Mongoliet, Japan och Kina. Resan som på olika sätt var strategisk finns beskriven i december-

Glimtar från året som gått

Förortsförsamlingen som är vänförsamling till svensk förort. Foto: JEJ

Bibelskolan i Erdenet. Foto: JEJ

numret av EÖM-nytt. I Mongoliet besöktes den kristna församlingen i Erdenet som idag har omkring 1500 medlemmar. Arbetet i Erdenet har på olika sätt understötts av vår mission alltsedan Magnus och Maria Alphonce påbörjade verksamhet där 1992. Mission Mongolian Center (MMC) planterar kontinuerligt nya församlingar både i Mongoliet och i hela regionen.

I Japan medverkade missionens representanter i en missionskonferens som hölls i Mishima. Glädjande var intresset för mission och inte minst kinamission bland japanerna. Offer upptogs för mission i Kina. Samtal hölls också med församlingsledningen i Fuji angående Dellmings förändrade engagemang i församlingsarbetet efter det att de kvarstår i missionens tjänst ytterligare två år efter pensionering 2006. Församlingen söker nu medhjälpare/efterträdare till pastorsparet Dellming som bör arbeta mer övergripande i församling och samfund gällande mission, internationella frågor m.m.

I Kina besöktes Luoyang, Yiyang, Shaanxian, Yuncheng, Linyi, Yongji, Weinan samt Pucheng med utposter-na Dongchen, Qingxing och Caideng. Besöket i Dongchen resulterade i att EÖM kunde förmedla sin första vänförsamling till Sverige.

I Yiyang hölls samtal med sjukhusledningen om det pågående SIDA-projektet och förevisning av den medicinska utrustning som inköpts inom projektet. I Luoyang, Shaanxian, Yuncheng, Linyi och Yongji överlämnades kopior på de lagfarter som missionen funnit på Riksarkivet.

Församlingen i Yuncheng är delad i två grenar: den adventistiska som leds av pastorn Zhang samt en evangelikal gren. Kontakt knöts denna gång med den evangelikala grenen av församlingen. Besök gjordes också på det område där hela missionens högkvarter en gång funnits. I Weinan besöktes en nyinköpt tomt där kyrka och bibelskola skall byggas. Under årets sista styrelsemöte beslutades om stöd till församlingen och missionscenter i Erdenet samt att hjälpa församlingen i Pucheng att bygga klart tre utpost-lokaler.

EÖM har under året haft glädjen att stödja flera personer som arbetar med sociala projekt och andra uppgifter i Kina. Stöd har exempelvis utgått till Anna Møllergård, Annelie McIver, Sara och Alfons Leung, Sara Garpebring och Matilda Narin. Sverige-baserade Internationella kassettbibelinstitutet (ICBI) har under året producerat teologisk undervisning via VCD/DVD med medel från EÖM. Ett projekt gällande kulturutbyte mellan

kristna samer och minoritetsfolk i Yunnan har också erhållit stöd från missionen.

Missionens årshögtid hölls i Sollentuna församlingshem. Gunvor Ljunggren och Eskil Roos avtackades för värdefulla insatser under en lång tid i styrelsen. Mick Lidbeck och Eva Joelson hälsades välkomna in i styrelsen. Under lördag eftermiddag och kväll höll Christina Wiklund och Anna Møllergård två uppskattade seminarier. Christina talade om sin tid som engelsklärare i Kina och Anna om arbetet med Café/Gallery i Kunming Kina. Under söndagen avslutades konferensen då Jan-Endy Johansson talade i Sollentuna pingstkyrka över texten *"Lyft blicken och se hur fältet har vitnat till skörd"*.

Det gångna året har varit arbetsintensivt och intressant. Inte minst har kontakterna med de troende i republiken Mongoliet öppnat dörrar för verksamhet som vi tackar Gud för. Vi ser tillbaka på år 2005 med glädje och tacksamhet. Med förtröstan ser vi framåt och ber att Gud skall leda oss in i nya och fruktbärande uppgifter.

Jan-Endy Johansson

Fullversionen av verksamhetsberättelsen kan kostnadsfritt beställas från EÖMs expedition.

Glimtar från året som gått

Familj från missionsdagen i Mishima. Foto: JEJ

Den nya bibelskolan i Linyi. Foto: JEJ

Till minne av Paul Eriksson

Den 7 januari i år avled missionär Paul Eriksson hastigt och oväntat. Han var den siste av Svenska Mongolmissionens missionärer som tillbringade sin barndom i Mongoliet och sedan kom att vara verksam i såväl Inre Mongoliet som Japan. Det är knappast en överdrift att säga att Paul Eriksson som son till de frejdade mongolmissionärerna Annie och Joel Eriksson närmast föddes in i sin missionärsroll. Redan den omständigheten att han den 17 juli 1921 kom till världen ombord på ett franskt fartyg i Djiboutis hamn i samband med familjens hemresa för en tids vila i Sverige tycks visa fram mot ett liv fyllt av strapatser och förflyttningar i ett välsignelsebringande arbete i missionens tjänst. Att på detta sätt bli född "på fransk botten" innebar automatiskt franskt medborgarskap för den lille "Palle" med allt vad det kunde innebära av framtida förvecklingar och inte minst militära skyldigheter. Först genom ingripande av Prins Oscar Bernadotte blev Paul befriad från sitt franska medborgarskap. Efter knappt två år i Sverige reste Paul tillsammans med storasyster Svea och föräldrarna till missionsstationen Hallong Osso i Inre Mongoliet, där han bodde till 1927. Då familjen flyttade till Hattin Sum 1930 kom Paul med familjen hem till Sverige. Vid föräldrarnas resa tillbaka till Mongoliet 1933 måste Paul och Svea stanna kvar i Sverige för sin fortsatta skolgång. De fick då ett hem hos föräldrarnas goda vänner, de tidigare mongolmissionärerna Signe och Magnus Havermark i Stockholm. Nu följde en längre period i Sverige med skolgång och militärtjänstgöring inom sjukvården. Strax efter krigsslutet 1945 antogs Paul som missionärskandidat av styrelsen för Mongolmissionen och han tillbringade året 1946 vid Livingstone College i London för utbildning i bl.a. medicin. Året efter avskildes han som missio-

när och avreste samma år tillsammans med sin far och flera missionärer till Kalgan i Inre Mongoliet för att delta i en amerikansk hjälporganisations arbete bland burjatiska flyktingar väster om Kalgan. Tanken var att samtidigt rekognoscera för ett eventuellt upptagande av missionsarbete i dessa trakter eftersom de gamla missionsfälten uppe vid Hattin Sum och de andra två missionsstationerna på grund av de politiska förhållandena inte längre var tillgängliga. Det var oroliga tider. "De röda" etablerade snabbt sin makt i hela Kina, men ännu i juni 1950 befann sig Paul i Lanzhou och hade ännu förhoppningar om att tillsammans med sina kamrater kanske få stanna kvar och fortsätta arbetet under den nya regimen. Förhoppningarna grusades och 1951 tvingades Paul och övriga missionärer att evakuera Lanzhou och tog sig under stora svårigheter till Hong Kong. Kollegan Anders Marthinsson stannade i Hong Kong där han genomförde tryckningen av den mongoliska översättningen av Nya Testamentet, som de svenska mongolmissionärerna varit djupt engagerade i. För Pauls del beslöt Svenska Mongol och Japanmissionens styrelse att han skulle överflytta sin verksamhet till Japan. I februari 1951 anlände han till Japan där han under ett år ägnade sig åt språkstudier. Året i Japan följdes av vidareutbildning vid Bible Training Institute i Glasgow, där även hans fästmö Maj-Britt studerade. De gifte sig midsommaren 1954. Med korta avbrott kom sedan Paul och Maj-Britt att verka i Japan ända fram till 1972. De utförde evangeliskt arbete på Hokkaido i Tomakomai samt i Wanishi i Murora. Sista perioden arbetade de i Mata Wanishi i Murora, där de byggde upp församlingen från grunden.

Efter återkomsten till Sverige bosatte sig familjen i Kristinehamn. Paul reste

Paul Eriksson.

som föredragshållare i missionens tjänst och tjänstgjorde under flera år på Mongol- och Japanmissionens expedition i Stockholm.

Under det kvartssekel som jag har haft glädjen och förmånen att känna Paul Eriksson upplevde jag honom som en ovanligt vänfast och positiv person som alltid var redo att dela med sig av sina betydande kunskaper om missionen i Mongoliet. Det är mycket tack vare Paul Erikssons engagemang och intresse som det unika och vetenskapligt värdefulla mongoliska fotoarkivet på Uppsala Universitetsbibliotek kunde komma till stånd. Fotoarkivet bygger på fotografier tagna av Joel Eriksson mellan 1913 och 1948, och Paul lade ner oändlig möda på att förse de många bilderna med korrekta och ingående beskrivningar. Svenska Mongolmissionen och dess efterföljare liksom svensk missions- och historieforskning är Paul Eriksson stort tack skyldiga för hans hängivna omsorger och insatser rörande mongolmissionens historia. Paul har nu lämnat oss, men vi kan vara förvissade om att hans arbete kommer att bära många frukter i framtiden.

Staffan Rosén
Professor

Den store optimisten

Mil efter mil av det mongoliska stäpp-landskapet sveper förbi utanför Landcruiserns fönster. Det är ödsligt och kargt. Det är långt mellan byar och människor. Vi ser inga kyrkor under vår resa. Vi möter ingen gudstjänstfirande församling och knappast någon kristen. Också i andligt avseende förefaller landskapet ödsligt och kargt.

Tankarna far till missionens pionjärer i dessa trakter av Inre Mongoliet i Kina. Deras reserapporter vittnar om oerhörda strapatser. Missionsarbetet var mödosamt och krävde stora offer. Vad blev det egentligen för resultat? Realistiskt sett borde man ha gett upp i ett tidigt skede. Men missionen liksom kärleken är optimistisk. Den tycks alltid vara beredd att tro och hoppas och uthärda allt.

I en av sina liknelser låter Jesus oss möta en verkligt stor optimist. Det är mannen, som går ut för att så sitt utsäde. Han är säkert proffs och vet vad han gör. Men det han sår hamnar ofta där chansen är liten att det ska bli någon skörd. Det är lätt att rynka på näsan åt detta slöseri med det dyrbara utsädet. Naturligtvis är såningsmannen medveten om dess värde, ändå slösar han så.

Utsädet är en bild för Guds ord, detta dynamiska och skapande ord. Liknelsen ger oss en bild av hur Gud är beredd att slösa med sitt ord och ta alla chanser att nå fram till våra hjärtan.

I en mördande konkurrens med alla de ord, som varje dag tävlar om vår uppmärksamhet sås Guds ord ut i vår värld. Jag tänker på alla biblar, alla traktater, predikningar och andakter vars syfte varit att så ut detta gudomliga utsäde. Lönar det sig att slösa så med Guds ord? Blir det något resultat?

Den skiftande jordmån i Jesu liknelse kan vi se som en bild både för hela vår värld och för varje människas hjärta.

Mottagligheten för Guds ord är så olika hos oss. Där finns den andliga längtan som ivrigt suger åt sig Guds ord. Där finns också en ytlig materialism, som trampar människornas hjärtan hårda och oemottagliga för evangelium. Stresen vid vägkanten där livets trafik bullrar fram riskerar att göra oss döva för Guds tilltal. Ändå kan Guds ord slå rot och bära frukt där vi minst anar det. I sin liknelse kombinerar Jesus en skön optimism med en jordnära realism.

James Gilmour, som kallats Mongoliets apostel, var en pionjärmissionär som vandrade oändliga sträckor till fots för att sprida evangeliet. Han fick inte se mycket resultat av sin möda och det såg ofta hopplöst ut. Han skriver en gång så här: *"Många ser mongolmissionen som helt omöjlig. Men tänker vi på att vi ska så vid alla vatten, då är det viktigt att evangelium blir predikat också här."*

När vår jeep med sina väl omskakade passagerare till slut når fram till dagsrensans mål välkomnas vi av en delegation från sjukhuset. Glädjen är stor över den medicinska utrustning som vi har med oss och som missionens vänner i Sverige samlat in till. Jag blir påmind om vad James Gilmour skriver i en rapport till sin missionsstyrelse: *"Jag har inte sett några omvändelser. Jag har inte, så vitt jag vet, sett någon som ens antytt att han vill bli kristen. Men genom att hjälpa dem i deras sjukdomar har jag dock fått tillfälle att tala med dom om Jesus, den store läkaren"*.

I missionens arbete har alltid evangeliet förkunnats i både ord och handling. Ibland har ordet fått stå tillbaka för handlingen. Men en kärlekshandling är aldrig förgäves. Den syns kanske inte alltid i kyrkostatistiken men den förändrar människors livsvillkor och ger hopp för framtiden. Marken bereds och en dag kan det vara dags för en skörd som

överbaskar oss.

I det nyligen sända TV-programmet om "Stäppens helgon" blev det så tydligt att missionspionjärearnas arbete inte varit förgäves. Tacksamheten över missionens tidigare insats liksom glädjen över den förnyade kontakten var mycket uppenbar. Är det alltför optimistiskt att tro att tiden nu är inne då evangelium får förkunnas i både ord och handling också i dessa trakter? Det känns helt riktigt om det nu blir de mongoliska kristna som själva får stå för det för det vittnesbördet.

Evangeliet har en förunderlig potential. Martin Luther sa en gång: *"Medan jag dricker mitt glas wittenbergsöl arbetar evangeliet."* Detta något drastiska sätt att uttrycka sin tilltro till evangeliets skapande kraft fick aldrig reformatorn att lägga sig på latsidan. Tvärtom var han outtröttlig i sin förkunnargärning. Det gäller att se vad som är vår uppgift och vad som är Guds uppgift. Vi kan göra mycket men bara Gud kan skapa tro och låta den växa och mogna och bli till frukt.

Hur är det med jordmån i våra egna liv? Kanske ser vi så lite resultat av allt vi har fått ta emot. Det är lätt att bli pessimistisk, men Jesu liknelse om såningsmannen inger hopp. När han går fram genom våra liv skiftar jordmån och mottagligheten. Men han ger aldrig upp utan fortsätter att så sitt utsäde med samma gudomligt generösa optimism. Om Gud aldrig ger upp varför skulle då vi göra det?

Tord Ershammar
medlem av EÖMs styrelse

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____

Adress: _____

Namn: _____

Adress: _____

Namn: _____

Adress: _____

Nytt

Engelsklärare till Kina

Erfarna engelsklärare söks för tjänstgöring i Kina för 2007. Förutom akademisk behörighet är förutsättningen att Du är personligt kristen och engagerad i en församling. För mer information, kontakta vår expedition.

Adressändring

Vi får vid varje utskick tillbaka ett trettiotal tidningar. Många kan vi inte spåra upp. Tack till er som adressändrar. Var vänlig lämna adressändring på portofri talong nedan.

Jesus in Beijing nu på svenska

Den uppmärksammade boken *Jesus in Beijing* är nu översatt till svenska och ges ut av EÖM och Ljus i Öster under hösten. Boken kan beställas från EÖM.

Jesus i Beijing är tveklöst den bästa bok jag läst om den kristna kyrkan i Kina. David Aikman var under många år korrespondent i Beijing för *Time Magazine*. Den drivne journalisten behandlar inte sitt ämne i allmänna ordalag. De många intervjuerna ger de djuplodande analyserna spänst och liv. Den engelska utgåvan har redan blivit ett standardverk för var och en som på ett grundligt sätt vill sätta sig in i den kristna församlingens villkor i Kina. Boken rekommenderas på det varmaste! (JE)

Mötesprogram hösten 2006

Vi planerar nu höstens mötesprogram. Vi står till förfogande för missionsmöten där vi ofta visar den gripande filmen "Korset - Jesus i Kina". Inga övriga kostnader än ett frivilligt offer till uppbyggnad av vårdavdelning för handikappade i Kina. Tag gärna kontakt med Jan-Endy Johannesson för att planera ett mötesbesök.

Kalender

EÖMs Stockholmsgrupps samlingar i Betlehems kyrkan, Luntmakargatan 82

Hösten 2006, första torsdagen i månaden kl 12.30

7 september

Tro möter tro. *Tord Ershammar*.

5 oktober

Missionärsöden i Mongoliet, del 2. *Kurt Mossberg* berättar.

2 november

Den svenska missionens väg över Himalaya till Östturkestan/Xinjiang. *Dr Margareta Höök-Wennfors* berättar och visar bilder.

7 december

Hälsningar från Kina, om höstens besök där.

Aktuell missionsinformation av Jan-Endy Johannesson.

Alla Folk 2006! Kom, följ mig!

Smyrnakyrkan, Göteborg 10-12 november 2006

Missionskonferensen med detta utmanande tema kommer att innehålla intressanta föreläsningar, seminarier, verkstäder och gudstjänster. Det handlar om Evangelium åt alla människor, folk och stammar. Ett trettiotal kristna samfund och missionsorganisationer står som arrangör av konferensen, bland dessa även EÖM. Talare: Roland Hellsten, Alistair Brown, Elizete Lima, Sigmund och Ingjerd Evensen, Daniel o Paulina Brolin m.fl.

Mer information på www.allafolk.se

www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet.

Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina. Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

☐ Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.

☐ Jag vill ändra min adress till nedanstående.

NAMN

GATUADRESS

POSTNUMMER

POSTORT

TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT

Evangeliska Östasienmissionen, Linneagatan 18, 573 34 Tranås

Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25

Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej

Mottagaren
betalar portot

**Evangeliska
Östasienmissionen**

**Svarspost
415039800
573 20 Tranås**